

ת"פ 35562/08/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד מ ח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35562-08-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' ח

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה אמיר
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה

נגד

מ ח

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "החוק").

כמפורט בהכרעת הדין, במהלך ישיבת הוכחות בת.פ. 35793-03-10 (להלן: "התיק הנוסף") בו הואשם הנאשם, קילל ואיים הנאשם על ב"כ המדינה אשר שימש כתובע משטרתי במהלך הדיון (להלן: "המתלונן"). תחילה פנה הנאשם אל המתלונן בטרם התחיל הדיון ואמר לו מספר פעמים כי הוא "מאחל לו סרטן". בהמשך, במהלך הדיון בעת שיצא בית המשפט להפסקה, איים הנאשם על המתלונן באומרו: "אם אנשים פוגעים בי הם נפגעים. עוד מילה אחת חבל עליך. אני עוד אחפש אותך".

טיעוני הצדדים

1. ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשים משאיים הנאשם על המתלונן במהלך דיון בבית המשפט במטרה לשבש את ניהול ההליך וביקש לראות את מעשיו ככאלה המאיימים על כל רשויות אכיפת החוק ולא כאיום כלפי אזרח מן השורה. עוד ציין כי ההליך המשפטי במהלכו ביצע הנאשם את העבירה (התיק הנוסף) היה כזה בו יוחסו לו עבירות איומים לצד עבירות אלימות נוספות.

בנסיבות אלה טען ב"כ המאשימה למתחם ענישה הנע בין עונש מאסר לתקופה הניתנת לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

אשר לענישה הקונקרטי, הפנה לכך שהנאשם לא הביע חרטה ממשית שכן לא לקח אחריות על מעשיו, בחר לנהל הליך הוכחות ואף הציג במסגרתו גרסה כבושה אשר לא התקבלה על ידי בית המשפט.

בנוסף ציין שמהתנגדה המאשימה לשליחתו של המשיב לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות אמר הנאשם לבא כוח המאשימה "אם זה ככה אתאבד וזה יהיה על המצפון שלך", על מנת לשבש עבודתו של בא כוח המאשימה והוסיף כי עבודות שירות אינן מרתיעות את הנאשם אשר חוזר ומאיים ואף הפנה לעברו הפלילי כאשר בגין הרשעתו האחרונה משנת 2014 ריצה הנאשם עונש מאסר של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. נוכח כל המפורט, ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה בת 8 חודשים.

2. ב"כ הנאשם טען ביחס לנסיבות ביצוע העבירה כי אין מדובר במעשים מתוכננים אלא במעשה חד פעמי שבוצע על רקע מצוקה בה היה שרוי הנאשם במהלך ניהול הליך משפטי רגיש נגדו ומשכך הפסיקה אשר הוגשה על ידי בא כוח המאשימה במסגרת הטיעון לעונש איננה רלבנטית. לטענתו, מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות.

אשר לנאשם עצמו טען הסניגור כי הוא בן 54, איש משפחה ואדם נורמטיבי חרף העובדה שלחובתו הרשעות קודמות ואף הצביע על כך שהגם שהורשע בעבר בביצוע עבירת איומים, המדובר בהרשעה משנת 1998, כאשר ההרשעה בעבירת איומים משנת 2014 עניינה כתב האישום בתיק הנוסף, אז השמיע את האיומים מושא תיק זה.

עוד טען למצבו הרפואי הנפשי כמפורט בפרוטוקול הטיעונים לעונש ובהקשר זה הוגשו מסמכים רפואיים (במ/2, במ/3). ב"כ הנאשם הוסיף כי חרדותיו של הנאשם גברו נוכח ניהול הליך זה וכי לאור מצבו הנפשי לא יכול לעמוד בריצוי עונש מאסר, ובהקשר זה הפנה לע"פ 3854/95 **כפיר נ' מדינת ישראל** בו נקבע כי מקום בו הוכח כי נאשם לא יוכל לעמוד נפשית בריצוי עונש מאסר יש להימנע מלעשות כן, למרות שדובר בענישה ראויה באותו המקרה.

אשר ללקיחת האחריות, טען כי הנאשם הצר על כך שפגע במתלונן וכי לא התכוון לפגוע בו, ואף אמר זאת מספר פעמים במהלך ניהול התיק, הגם שכפר במילות האיום שיוחסו לו בכתב האישום.

כן טען לחלופי זמן משמעותי מאז ביצוע העבירה אשר מצדיק לשיטתו הימנעות משליחה לעונש מאסר.

לאור המקובץ לעיל ולאור סיכויי השיקום של המשיב עתר להטיל על הנאשם עונש המצוי בתחתית המתחם ואף לחרוג מהמתחם לקולא כאשר בהקשר זה הפנה לשיקולי צדק שרשאי בית המשפט לשקול לצורך חריגה ממתחם הענישה על פי ע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** [פורסם בבנו] [29.12.2015], בפרק הדן בע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל. (להלן: "**עניין לופוליאנסקי**"). בנסיבות העניין, ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר מותנה בלבד.

דברי הנאשם

הנאשם הביע בפניי חרטה על מעשיו, הוא בכה ותיאר תקופה קשה שעבר וביקש את התחשבות בית המשפט במצבו הבריאותי והמשפחתי, זאת לאור העובדה שהוא אב לשישה ילדים וסב ל- 15 נכדים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

3. כידוע, קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

בעניין לופוליאנסקי קבע כב' השופט פוגלמן : **"תיקון 113 לחוק מדריך את בית המשפט לקבוע בגזר דינו מתחם עונש הולם למעשי הנאשם. מתחם העונש ההולם הוא טווח של עונשים אשר כל עונש שבתוכו יעמוד בעקרון המנחה וייחשב הולם. אין מדובר בטווחי ענישה הנקבעים ביחס לעבירה פלונית; המתחמים משתנים ממעשה עבירה אחד לשני, בהתאם לחומרתו, ומנאשם אחד לשני, בהתאם לאשמו. כפי שמדגים גזל אייל, "שני נאשמים ביצעו יחד שוד מזויין עשויים להידון לפי מתחמי ענישה שונים אם חלקו של האחד בייזום המעשה וביצועו היה גדול מחלקו של השני" (אורן גזל אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" (צפוי להתפרסם בספר דורית ביניש 5-6 (קרן אזולאי, איתי בר-סימן-טוב, אהרן ברק ושחר ליפשיץ עורכים, 2015) (להלן: גזל אייל))."**

4. במקרה הנדון, במעשהו פגע הנאשם בערכים המגנים על בטחונו, שלומו ושלוות נפשו של אדם. מעצם העובדה שהעבירה בוצעה כלפי ב"כ המדינה במסגרת תפקידו כתובע משטרה במהלך ניהול הליך פלילי, הרי שלערכים המוגנים הנ"ל מצטרף האינטרס המגן ושומר על מערכת אכיפת החוק ועל מתן אפשרות לבעלי תפקידים לבצע מלאכתם ללא הפרעה ופחד.

לא ניתן להפריז בחשיבות ההגנה על עובדי ציבור ובכלל זאת תובעים, העושים מלאכתם נאמנה, על מנת להבטיח שיבצעו תפקידם ללא מורא. כן לא ניתן להפריז בחשיבות ההרתעה במקרים מסוג זה. ראו לדוגמה בהקשר זה : עפ"ג (י-ם) 25220-06-13 פארס עוויסאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.9.2013) (ת.פ. 44902-12-11) שם איים המערער על תובע משטרה, בבית המשפט, בשעה שהתובע מילא תפקידו, בכך שאמר לו כי **"ישלם על כך"** תוך שהוא מניף אצבעו. שם הפנה בית המשפט לצורך בהגנה על עובדי ציבור הממלאים תפקידם וכן לצורך בהרתעה.

מהמפורט לעיל, בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לעובדה שהעבירה בוצעה כנגד תובע משטרה במהלך תפקידו, ובתוך באולם בית המשפט אגב קיומו של דיון בעניינו של הנאשם בתיק אחר שעניינו דומה. מנגד יש לשקול את העובדה כי אין מדובר במעשים מתוכננים ויזומים, אלא בהתנהגות אימפולסיבית וספונטנית מצד הנאשם במהלך דיון משפטי טעון שהתנהל בעניינו, ותחושת תסכול שחש במהלכו. אשר לדרגת החומרה של התוכן המאיים, הרי האמירות בדרגת חומרה בינונית, זאת משמדובר באמירות אשר נאמרו מבלי שנלוותה אליהן התנהגות אלימה מצד הנאשם.

מדיניות הענישה בעבירה שביצע הנאשם בנסיבות בהן בוצעה כוללת במקרים המתאימים עונשי מאסר, חלקם לריצוי בעבודות שירות.

5. הצדדים הציגו פסיקה התומכת בטיעוניהם. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 2001/07 **פרץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.03.2007) בו התקבלה בקשת רשות ערעור של המערערת אשר הורשעה בעבירות איומים, שיבוש מהלכי משפט והטרדה, בכך שהתקשרה לנציגי התביעה במשפטם של גיסה ואיימה להרוס את חייהם, לפגוע בהם ולחטוף את ילדיהם. בית משפט השלום גזר על המערערת עונש של שנת מאסר על תנאי, ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הוחמר לשנת מאסר בפועל לצד שנת מאסר על תנאי. בקשת רשות הערעור התקבלה ובית המשפט העליון הפחית את העונש לשישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. יוער כי תיק זה חמור בנסיבותיו מהתיק שבפניי, לאור התכנון המוקדם שבמעשים, חומרת דברי האיום והעובדה שיוחסו לה עבירות נוספות.

ת"פ 9671-03-10 **מדינת ישראל נ' בן יעקב** [פורסם בנבו] (29.6.2010) בו נדון נאשם אשר הורשע בביצוע שתי עבירות איומים כלפי גורמים בהנהלת בתי המשפט בשתי הזדמנויות שונות ובאמצעות שליחת פקס, ונדון לשנת מאסר. יצוין כי אף תיק זה חמור בנסיבותיו מהתיק שבפניי, הן לאור התכנון שבמעשים, חומרת התוכן המאיים והעובדה שיוחסו לו שתי עבירות משביצע את המעשים בשתי הזדמנויות שונות בהפרש של כשבועיים זו מזו.

ב"כ הנאשם הפנה לשורת פסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר על תנאי אולם הם שונים בנסיבותיהם מהתיק שבפניי מבחינת מיהות המתלונן ונסיבות ביצוע העבירה, וברובם הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל הסכמה לענישה הצופה פני עתיד.

כך הפנה לת"פ 21208-03-12 **מדינת ישראל נ' סמן -טוב** [פורסם בנבו] (19.9.2012) בו הושתו על הנאשם, במסגרת הסדר טיעון 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים בגין תקיפת עובד חירום, איומים והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, כשברקע מצבו הנפשי של הנאשם, מות אמו והמלצת שירות המבחן שלא לגזור על הנאשם מאסר בפועל או עבודות שירות מהטעמים המפורטים שם, כאשר ציין כי בנסיבות רגילות היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר מוחשי, ממשי ומרתיע.

עוד הפנה לת"פ 33876-05-13 **מדינת ישראל נגד כהן** [פורסם בנבו] (9.10.2013) בו הושתו על הנאשם במסגרת הסדר טיעון 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים לבל יעבור עבירת האיומים ו-30 יום מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת הפרעה לעובד ציבור.

עוד הפנה לת"פ 2246/08 **מדינת ישראל נגד יאן** [פורסם בנבו] (253.2009) בו נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי בגין איומים כלפי עו"ס בלא הסדר טיעון, כשברקע מצבו הנפשי ומיקום העבירה שלא ברף העליון שכן האיום לא יוחס כלפי האדם שהדברים כווננו אליו ולא היה קונקרטי.

כן הפנה הסנגור לת"פ 4165-08-07 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (10.5.2012).

6. אני מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

עפ"ג (י-ם) 25220-06-13 **פארס עוויסאט נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.9.2013) (ת.פ. 44902-12-11) שם נדון הנאשם בין היתר לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין עבירת האיומים על תובע משטרתי שנכח באולם בית המשפט בעת דיון בעניינו, כאשר אמר לו "תתבייש לך, אתה עובד בתביעות, עוד תיתקל במשוגע כמוני ותשלם על כך", תוך שהוא מניף את אצבעו. הנאשם התנצל מיד לאחר אמירת הדברים, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. בית משפט השלום קבע שמתחם הענישה בתיק זה הוא בין חודשיים מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ו 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים. בין שיקולי בית המשפט לקולא הייתה לקיחת האחריות של הנאשם והליך השיקום שעבר ולחומרה שקל את עברו הפלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים ואת מקום העבירה, קרי אולם בית המשפט.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על גזר הדין.

עפ"ג (מרכז) 4051-10-14 **מדינת ישראל נגד כפיר ששון** [פורסם בנבו] (9.11.2014) (ת.פ. 52803-05-14) אשר עניינו בנאשם אשר הורשע בביצוע איומים כלפי תובע משטרתי שהופיע בדיון בבקשה למעצרו כאשר מחוץ לאולם בית המשפט אחד הנוכחים אמר לו "אתה שוטר טוב", והנאשם הוסיף "אבל לא לעוד הרבה זמן". הנאשם במקרה זה הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. בית המשפט השלום קבע מתחם הענישה בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל אשר 10 ימים מתוכם ירוצו במצטבר לעונש מאסר בו נשא באותה העת הנאשם. ערעור המאשימה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי הפנה גם לעברו הפלילי המכביד של הנאשם וקבע כי הנאשם ירצה חודשיים מתוך תקופת המאסר שנגזרה עליו במצטבר לעונש המאסר בו נשא באותה העת.

חשוב לציין בהקשר זה את אשר נקבע בעפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל**:

"כידוע, מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד מהמדדים לקביעת מתחם הענישה, ולא בהכרח החשוב שבהם... עצם העובדה שלעולם ימצא כל צד את פסקי הדין התומכים בעמדתו, מצביעה על כך שאין מדובר במדד מדויק, הגם שהוא המדד המספרי היחיד מבין המדדים והשיקולים הרלוונטיים בתיקון 113 לעניין קביעת המתחם. גם ניסיון להצמיד את הסכומים, מספר העבירות וכיוצא בזה, בכל תקדים שצוטט, למספר חודשי או שנות מאסר שנקצבו לצידם, אינו יכול להניב נוסחה מדויקת שתהלוך אחד לאחד את הנתונים הרלוונטיים לתיק זה או אחר. נזכיר שוב את מושכל היסוד, מעשה העבירה לעולם נבחן בנסיבותיו- ואלה, מטבע הדברים, שונות ממקרה למקרה".

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים כמפורט לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשע הנאשם נע בין עונש מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל בן 10 חודשים.

עמוד 5

גזירת העונש של הנאשם

7. אינני מוצאת כי קיימים שיקולים לסטייה ממתחם הענישה. נתתי דעתי לטיעוני ב"כ הנאשם באשר לסטייה מהמתחם לאור שיקולי צדק, כפי שנקבע בעניין לופוליאנסקי, אך אין זה המקרה המתאים. יש לזכור כי בעניין לופוליאנסקי, קבע כב' השופט פוגלמן כי המדובר בשיקול היפה למקרים חריגים כאשר המדובר "בפתח צר" לחריגה ממתחם הענישה. (ראו פסקה 218-220 לפסק הדין בעניין לופוליאנסקי).

המסמכים הרפואיים במ/2 ובמ/3 אשר הונחו בפני אינם מלמדים לדעתי על מצב רפואי או על נזק פוטנציאלי בדמות קיצור תוחלת חייו של הנאשם מהענישה הצפויה לו בתוך מתחם הענישה אשר מצדיקה סטייה מהמתחם משיקולי צדק. כן לא מצאתי כי יש במקרה דנן שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להביא לסטייה מהמתחם שנקבע.

8. בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה כמפורט להלן:

ראשית, הנאשם בחר לנהל הוכחות ומסר גרסה שלא נתתי בה אמון. עובדת ניהול ההליך אינה נזקפת כמובן לחובתו של הנאשם, אך אין הוא יכול ליהנות מההקלה הניתנת למי שהודה, הביע חרטה ואף חסך בכך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, מצאתי ליתן משקל מה לחרטה מצד הנאשם לאחר הטיעונים לעונש בעניינו וכן לעובדה שכבר בתום הדיון, בו השמיע את האיום, ניסה להתנצל בפני המתלונן, תוך מתן משקל גם לכך שהנאשם מכחיש את ביצוע האיום בגינו הורשע גם עתה אך אישר כי אמר למתלונן שמי שפוגע בו יפגע מלמעלה ועל כך התנצלותו.

שנית, כמפורט לעיל, לחומרה יש לשקול את העובדה שלנאשם עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות. שתי הרשעות בעבירות איומים, האחרונה משנת 2014 בגין איומים בביצועם הואשם במסגרת התיק הפלילי הנוסף, כאשר את העבירה בתיק שבפניי ביצע הנאשם בעת שהיה תלוי ועומד לחובתו כתב האישום. מנגד יש לשקול כי הרשעתו הנוספת של הנאשם בעבירת איומים היא משנת 1998 כאשר לחובתו אף הרשעה בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 2000 בגינה הוטל עליו עונש של מאסר מותנה וכן התחייבות. נתתי דעתי לטיעוני נציג המאשימה לפיהם הנאשם הוכיח כי עונש של עבודות שירות אינו מרתיעו והפנה לכך שבגין הרשעתו משנת 2014 נגזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. אינני מקבלת טענה זו משעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות נגזר על הנאשם כאמור בשנת 2014 לאחר ביצועה של העבירה בתיק דנן. אציין כי במסגרת זו נתתי דעתי אף לטענת נציג המאשימה בדבר הדברים שהשמיע הנאשם כלפי ב"כ המאשימה ביום הכרעת הדין כאשר הובהר שעמדת המאשימה היא שיש לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל, אך לא מצאתי ליתן לדברים הנטענים משקל נוכח העובדה שהנאשם אינו עומד לדין בגין כך בהליך שלפני.

שלישית, נתתי דעתי לכך שמאז ביצוע העבירה חלפו כשלוש וחצי שנים.

רביעית, לקולא, אני לוקחת בחשבון את מצבו הבריאותי נפשי של הנאשם כפי שפורט בפניי בטיעונים ובמסמכים שצורפו (במ/2 ו- במ/3) כאשר אף נתתי דעתי לכך שאין המדובר באישורים מהעת האחרונה. כפי שקבעתי לעיל, אין במצבו

הרפואי הנטען או באישורים הרפואיים אשר הוגשו כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. יחד עם זאת, יש בהם כדי להשפיע במידת מה על מיקומו של המשיב בתוך המתחם. עם זאת לא הובאה כל ראיה לחוסר יכולת נפשית מצד הנאשם לעמוד בריצוי עונש מאסר.

חמישית, נתתי דעתי לגילו של המשיב - בן 54 שנים, מעולם לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח וכן להיותו בעל משפחה, אב וסב והשפעת עונש מאסר עליו ועל בני משפחתו בנסיבות אלה.

כן נתתי דעתי לשיקולי ההרתעה הכללית בנסיבות העניין .

9. סוף דבר, נוכח השיקולים שפורטו לעיל אני סבורה כי העונש הקונקרטי במקרה דנן הוא 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, זאת בעיקר נוכח מצבו הרפואי נפשי של הנאשם, גילו ועברו הפלילי הישן יחסית, למעט העבירה משנת 2014 אליה התייחסתי כמפורט לעיל. אציין כי גם המאשימה סברה שאין לקבוע בעניינו של הנאשם את העונש המרבי על פי המתחם לו טענה וביקשה להעמידו על 8 חודשי מאסר כאשר טענה ל- 15 חודשי מאסר כרף עליון של מתחם הענישה.

עם הרשעתו נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות אשר בדק כשירותו לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, והוא נמצא מתאים.

10. משכך, מצאתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה בת 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות במרכז רפואי מעייני הישועה, רח' פוברסקי 17 בני ברק, כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. גזר הדין יושלם עם קבלת המועד לתחילת ריצוי עונש עבודות השירות מאת הממונה על עבודות השירות, משהודעתו לא התקבלה חרף החלטתי מיום 9.5.16.
 2. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.
 3. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ט"ז אייר תשע"ו, 24 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

